

1 Co w praktyce oznaczają pojęcia „świadczenia alimentacyjne” oraz „obowiązek alimentacyjny”? Na kim spoczywa obowiązek wypłaty świadczenia alimentacyjnego na rzecz innej osoby?

W prawie francuskim obowiązek alimentacyjny oznacza obowiązek nałożony na mocy prawa na osoby, które dysponują odpowiednimi środkami, dotyczący zaspokajania potrzeb innej osoby, z którą łączy je stosunek rodzinny lub węzeł małżeński. Istnieją zatem różne kategorie osób uprawnionych do świadczeń alimentacyjnych, w tym:

małżonek uprawniony do otrzymywania alimentów od współmałżonka (art. 212 i 214 kodeksu cywilnego);
dzieci uprawnione do otrzymywania alimentów od rodziców (art. 203 oraz 371-2 i 373-2-2 kodeksu cywilnego);
ojcowie, matki i inni wstępni uprawnieni do otrzymywania alimentów od dzieci (art. 205 kodeksu cywilnego);
teściowie i teściowe uprawnieni do otrzymywania alimentów od zięciów i synowych (art. 206 kodeksu cywilnego);
pozostający przy życiu małżonek znajdujący się w niedostatku (art. 767 kodeksu cywilnego).

2 Do jakiego wieku dziecko ma prawo do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych? Czy przepisy dotyczące świadczeń alimentacyjnych różnią się w odniesieniu do osób nieletnich i dorosłych?

Jeżeli chodzi o świadczenia alimentacyjne na rzecz dzieci, nie istnieje ustawowe ograniczenie wiekowe – spoczywający na rodzicach obowiązek wychowania i edukacji dziecka nie wygasa automatycznie z chwilą osiągnięcia przez dziecko pełnoletności (art. 371-2 kodeksu cywilnego). Należy wyróżnić dwa okresy:

w przypadku gdy dziecko jest małoletnie lub – jeżeli osiągnęło pełnoletność – do chwili osiągnięcia przez nie niezależności finansowej, na rodzicach spoczywa obowiązek wychowania i edukacji dziecka w celu zapewnienia niezbędnych mu warunków umożliwiających rozwój i zdobycie wykształcenia; z chwilą wygaśnięcia obowiązku wychowania i edukacji zastosowanie mają przepisy ogólne dotyczące obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z którymi powód ma obowiązek przedstawić dowody potwierdzające jego potrzeby (art. 205 i 207 kodeksu cywilnego).

Świadczenie może zostać wypłacone w całości lub w części bezpośrednio na rzecz dziecka po osiągnięciu przez nie pełnoletności.

3 Czy aby otrzymać świadczenia alimentacyjne, konieczne jest złożenie wniosku do właściwego organu lub sądu? Jakie są główne etapy takiej procedury?

Jeżeli zobowiązany nie wypełnia dobrowolnie spoczywającego na nim obowiązku alimentacyjnego, wierzyciel alimentacyjny, jego pełnomocnik lub główny opiekun muszą wytoczyć powództwo w celu ustalenia należnej kwoty i zobowiązania dłużnika do jej zapłaty.

Roszczenie alimentacyjne może być głównym przedmiotem powództwa lub można je zgłosić w toku postępowania rozwodowego lub postępowania o ustalenie sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej.

Jeżeli chodzi o roszczenia alimentacyjne między osobami pełnoletnimi, osoba wnosząca o alimenty musi udowodnić, że znajduje się w niedostatku i że nie jest w stanie zaspokoić swoich potrzeb. Jeżeli wierzyciel sam rażąco uchybił swoim obowiązkom wobec dłużnika, sędzia może jednak zwolnić dłużnika z obowiązku zapłaty całości lub części długu alimentacyjnego (art. 207 kodeksu cywilnego).

4 Czy można złożyć wniosek w imieniu krewnego (jeżeli tak, to w jakim stopniu pokrewieństwa?) lub osoby małoletniej?

Zgodnie z prawem francuskim małoletni nie są uznawani za wierzycieli alimentacyjnych – mianem tym określa się wyłącznie rodzica/krewnego lub osobę trzecią sprawującą pieczęć nad dzieckiem, którym to osobom przysługuje zdolność procesowa do wytoczenia powództwa przeciwko drugiemu rodzicowi lub rodzicom w celu ustalenia ich wkładu w edukację i wychowanie dziecka.

Zgodnie z art. 205 kodeksu cywilnego (art. L132-7 kodeksu socjalnego i rodzinnego – code de l'action sociale et des familles) służby socjalne mogą występować w imieniu wierzyciela alimentacyjnego, jeśli on sam jest do tego niezdolny.

Szpitalne i placówki publicznej opieki zdrowotnej / placówki opiekuńcze mogą wystąpić z bezpośrednim roszczeniem zwrotnym do dłużnika alimentacyjnego osoby przebywającej w tego rodzaju placówce (art. L6145-11 kodeksu zdrowia publicznego – code de la santé publique).

Osoba objęta opieką musi być reprezentowana przez swojego opiekuna (art. 475 kodeksu cywilnego).

5 Jeżeli planuję wnieść sprawę do sądu, w jaki sposób mogę uzyskać informację, który sąd jest właściwy?

Pozew należy wnieść do **sędziego rozpoznającego sprawy rodzinne** (*juge aux affaires familiales*) w sądzie wielkiej instancji (*tribunal de grande instance*) (art. L. 213-3 kodeksu organizacji wymiaru sprawiedliwości – code de l'organisation judiciaire).

Z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych art. 1070 kodeksu postępowania cywilnego (code de procédure civile) stanowi, że właściwym sędzią rozpoznającym sprawy rodzinne jest:

sędzia właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny;

jeżeli rodzice zamieszkują osobno – sędzia właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodzica, z którym małoletnie dziecko zazwyczaj zamieszkuje, w przypadku wspólnej władzy rodzicielskiej lub sędzia właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodzica, któremu sąd powierzył wykonywanie wyłącznej władzy rodzicielskiej; w pozostałych przypadkach – sędzia właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby, która nie wytoczyła powództwa.

W przypadku pozwu wspólnego właściwość przysługuje sędziemu właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania jednej ze stron. Wyboru sędziego dokonują strony.

Jeżeli jednak spór dotyczy wyłącznie świadczeń alimentacyjnych, wkładu w wychowanie i edukację dziecka, wkładu w zaspokajanie potrzeb rodziny lub świadczeń wyrównawczych, właściwość może mieć sędzia właściwy ze względu na miejsce zamieszkania małżonka będącego wierzycielem lub rodzica, który przez większość czasu sprawuje opiekę nad dziećmi, nawet jeżeli dzieci są pełnoletnie.

6 Czy aby wnieść sprawę do sądu jako wnioskodawca, muszę być reprezentowany przez pełnomocnika (np. prawnika, organ administracyjny na szczeblu centralnym lub lokalnym)? Jeżeli nie, jakie procedury mają zastosowanie?

Postępowanie jest ustne i nie istnieje przymus adwokacki: powodowie mogą stawić się przed sędzią osobiście wraz z koniecznymi dowodami.

Powództwo można wytoczyć za pomocą wezwania do stawienia się przed sądem (za pośrednictwem komornika sądowego (*huissier de justice*)) lub zwykłego pozwu wniesionego do sądu.

W przypadku wystąpienia o alimenty w toku sądowego postępowania rozwodowego powoda musi reprezentować adwokat (*avocat*).

7 Czy muszę wnieść opłatę sądową, aby wnieść sprawę do sądu? Jeżeli tak, to jaka jest przybliżona wysokość tych opłat? Czy w przypadku nieposiadania wystarczających środków finansowych mogę ubiegać się o pomoc prawną w celu pokrycia kosztów postępowania?

W pierwszej instancji strony nie ponoszą żadnych kosztów sądowych. W postępowaniu w drugiej instancji należy wnieść opłatę w wysokości 225 euro. Powodowie znajdujący się w określonej sytuacji finansowej mogą uzyskać pomoc prawną.

8 Jaką formę świadczeń alimentacyjnych może przyznać sąd? W jaki sposób obliczana jest wysokość świadczeń alimentacyjnych? Czy decyzja sądu może zostać skorygowana w celu uwzględnienia zmian kosztów utrzymania lub sytuacji rodzinnej? Jeżeli tak, w jaki sposób (np. za pomocą systemu automatycznej indeksacji)?

Wkład w wychowanie i edukację dziecka może przybrać następujące formy:

miesięcznych wpłat na rzecz rodzica będącego wierzycielem (najpowszechniejsza forma);

bezpośredniego pokrywania ponoszonych kosztów w imieniu dziecka;

prawa do użytkowania nieruchomości należącej do dłużnika oraz zamieszkiwania w niej, zrzeczenia się użytkowanych rzeczy lub przekazania wierzycielowi rzeczy przynoszących pożytki.

Wkład oblicza się z uwzględnieniem **środków, jakimi dysponuje każde z rodziców**, oraz **potrzeb dziecka**. Od 2010 r. Ministerstwo Sprawiedliwości (Ministère de la justice) publikuje tabelę referencyjną o **charakterze czysto informacyjnym** sporządzaną w odniesieniu do dochodów dłużnika i wierzyciela, liczby dzieci znajdujących się pod ich opieką oraz zakresu prawa do kontaktów i zakwaterowania. Sędzia dokonuje systematycznej **indeksacji** wkładu (na podstawie ogólnego wskaźnika cen konsumpcyjnych dla miejskich gospodarstw domowych).

Inne świadczenia alimentacyjne

Przy ustalaniu kwoty **wkładu małżonka w zaspokajanie potrzeb rodziny** sędzia musi uwzględnić wszelkie poniesione przez daną osobę koszty odpowiadające użytecznym lub koniecznym wydatkom. Wkład może przybrać formę zapłaty kwoty pieniężnej, przejścia odpowiedzialności za spłatę kredytu lub nawet zamieszkiwania we wspólnym domu małżonków.

W przypadku przyznania **świadczenia alimentacyjnego na rzecz małżonka w toku postępowania rozwodowego w oparciu o obowiązek alimentacyjny między małżonkami** sędzia może postanowić o przejęciu przez jednego z małżonków obowiązku uiszczania całości lub części miesięcznych rat kredytowych; sądy skłaniają się jednak co do zasady ku wariantowi comiesięcznych płatności. Sędzia ustala wysokość tego świadczenia na podstawie **standardu życia, którego może się domagać małżonek wytaczający powództwo, biorąc pod uwagę możliwości współmałżonka**.

Sędzia przyznaje świadczenia alimentacyjne wstępnym i teściom wyłącznie proporcjonalnie do potrzeb powoda oraz do poziomu zamożności zobowiązanego. Sędzia może – nawet z urzędu, z uwagi na okoliczności sprawy – ustanowić klauzulę umożliwiającą zmianę wysokości świadczeń alimentacyjnych (*clause de variation*) dozwoloną na mocy obowiązujących przepisów prawa (art. 208 kodeksu cywilnego).

Jeżeli chodzi o świadczenia alimentacyjne, zawsze istnieje możliwość zmiany ich wysokości, pod warunkiem że powód przedstawi dowody potwierdzające pojawienie się nowego czynnika wpływającego na sytuację finansową wierzyciela lub dłużnika bądź potrzeby dziecka/wierzyciela.

9 W jaki sposób wypłacane są świadczenia alimentacyjne i komu?

W kodeksie cywilnym nie wskazano preferowanego sposobu płatności. Strony mogą ustalić sposoby płatności w drodze umowy. W braku tego rodzaju umowy sędzia ustala sposoby płatności w drodze postanowienia.

Świadczenie alimentacyjne jest wypłacane bezpośrednio wierzycielowi, placówkom opieki społecznej, szpitalowi lub placówkom opieki publicznej lub zdrowotnej, które wytoczyły powództwo w imieniu wierzyciela.

Należy zauważyć, że w przypadku wkładu w wychowanie dziecka świadczenie alimentacyjne można zastąpić – w całości lub w części – uiszczaniem określonej kwoty na rzecz akredytowanego podmiotu, który będzie w zamian wypłacał dziecku świadczenia podlegające indeksacji (art. 373-2-3 kodeksu cywilnego). Sędzia może również postanowić, że świadczenie alimentacyjne będzie wypłacane bezpośrednio pełnoletniemu dziecku.

10 Jeżeli dana osoba (dłużnik alimentacyjny) nie płaci dobrowolnie, jakie działania można podjąć, aby zmusić taką osobę do zapłaty?

Jeżeli wierzyciel posiada tytuł wykonawczy, może zwrócić się bezpośrednio do komornika sądowego o przeprowadzenie egzekucji z majątku dłużnika (z wyjątkiem zajęcia majątku lub wynagrodzenia, w przypadku którego wymagane jest uprzednie postanowienie sądu). Komornikom sądowym przysługuje szeroki zakres uprawnień dochodzeniowych w kontaktach z organami w celu zdobycia informacji koniecznych do ustalenia miejsca pobytu dłużnika lub miejsca położenia należących do niego rzeczy.

Do głównych rodzajów środków egzekucyjnych, jakie może zastosować wierzyciel alimentacyjny, należą:

procedura płatności bezpośredniej (art. L 213-1 oraz R 213-1 i nast. kodeksu cywilnego postępowania egzekucyjnego – *code des procédures civiles d'exécution*): umożliwia odzyskanie zaległych świadczeń z ostatnich sześciu miesięcy oraz świadczenia należnego za bieżący miesiąc. Komornik sądowy zawiadamia osobę trzecią (pracodawcę, bank lub dłużnika zajętej wierzycielności) o obowiązku zapłaty świadczenia bezpośrednio na rzecz komornika sądowego;

zajęcie wynagrodzenia (art. L 3252-1 oraz R 3252-1 i nast. kodeksu pracy – *code du travail*): zezwolenie na zajęcie musi wydać sędzia sądu instancji (*juge d'instance*);

zajęcie wierzycielności dłużnika znajdującej się u osoby trzeciej (art. L 211-1, L 162-1, R 211-1 oraz R 162-1 i nast. kodeksu cywilnego postępowania egzekucyjnego) umożliwia zajęcie wierzycielności przysługujących dłużnikowi (zazwyczaj zajęcie rachunku bankowego);

zajęcie w celu sprzedaży (art. L 221-1 oraz R 221-1 i nast. kodeksu cywilnego postępowania egzekucyjnego): zajęcie ruchomości (telewizora, samochodu itd.);

zajęcie nieruchomości (art. L 311-1 oraz R 311-1 i nast. kodeksu cywilnego postępowania egzekucyjnego): polega na zajęciu nieruchomości należących do dłużnika. Na sprzedaż składnika majątku zezwolenie musi wydać sędzia odpowiedzialny za postępowanie egzekucyjne (*juge de l'exécution*).

Koszty egzekucji komorniczej ponosi wyłącznie dłużnik alimentacyjny.

W postępowaniu karnym dłużnik może zostać skazany za porzucenie rodziny. Przesłstwo to jest zagrożone karą dwóch lat pozbawienia wolności oraz karą grzywny w wysokości 15 000 euro (art. 227-3 kodeksu karnego – *code penal*).

11 Proszę opisać w skrócie wszelkie ograniczenia środków egzekucyjnych, w szczególności przepisy dotyczące ochrony dłużnika oraz termin przedawnienia lub termin zawity w ramach obowiązującego w państwie kraju systemu egzekwowania.

Roszczenia o świadczenia alimentacyjne przedawniają się z upływem 5 lat od chwili upływu terminu wymagalności poszczególnych płatności (art. 2224 kodeksu cywilnego).

Procedury płatności bezpośredniej nie można zastosować w odniesieniu do zaległości przekraczających okres 6 miesięcy. Zasada ta pozostaje bez uszczerbku dla możliwości korzystania z innych środków egzekucyjnych w celu odzyskania wcześniejszych zaległości.

Środki egzekucyjne muszą ograniczać się do minimum niezbędnego do odzyskania należnego długu i przy ich wyborze nie może dochodzić do nadużyć.

Niektóre rzeczy są uznawane za niepodlegające zajęciu z mocy prawa: świadczenia alimentacyjne, przedmioty codziennego użytku oraz niezbędne do pracy zarobkowej dłużnika, przedmioty niezbędne osobom niepełnosprawnym, określone świadczenia i dodatki rodzinne. W przypadku osoby stanu wolnego można zająć wyłącznie kwoty zgromadzone na rachunku bankowym przekraczające dochód minimalny (*revenu de solidarité active*). W przypadku zajęcia wynagrodzenia kwotę podlegającą zajęciu ustala się z uwzględnieniem wysokości wynagrodzenia oraz liczby osób pozostających na utrzymaniu dłużnika.

12 Czy istnieje organizacja lub organ, które pomagają przy dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych?

Organizacje odpowiedzialne za wypłacanie świadczeń rodzinnych mogą pod pewnymi warunkami wstąpić w prawa wierzyciela alimentacyjnego. Mogą one wówczas wszcząć postępowanie egzekucyjne w imieniu wierzyciela. Ponadto w przypadku nieskuteczności prywatnego postępowania egzekucyjnego istnieje również możliwość zwrócenia się do prokuratora Republiki (*procureur de la République*) o wszczęcie publicznego postępowania egzekucyjnego za pośrednictwem księgowego środków publicznych (*comptable public*).

13 Czy organizacje (rządowe lub prywatne) mogą dokonywać wypłaty zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych w całości lub w części w zastępstwie dłużnika?

Organizacje odpowiedzialne za wypłacanie świadczeń rodzinnych mogą pod pewnymi warunkami wypłacić wierzycielowi alimentacyjnemu świadczenie rodzinne jako zaliczkę na poczet należnego świadczenia alimentacyjnego.

14 Jeżeli zamieszkuje na terytorium danego państwa członkowskiego, a dłużnik alimentacyjny zamieszkuje w innym państwie:

14.1 Czy mogę uzyskać pomoc organu rządowego lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

Jeżeli dłużnik zamieszkuje w państwie trzecim, a wierzyciel przebywa we Francji, wierzyciel może się skontaktować z Biurem ds. Odzyskiwania Długów Alimentacyjnych (Bureau de Recouvrement des Créances Alimentaires – RCA) przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych i Rozwoju Międzynarodowego (Ministère des Affaires Étrangères et du Développement International). Biuro skontaktuje się z organem centralnym państwa, w którym zamieszkuje dłużnik, aby odzyskać dług.

Wierzyciel może się również skontaktować z Kasą Świadczeń Rodzinnych (Caisse d'Allocations Familiales – CAF), która może zapewnić wsparcie finansowe w przypadku uchylania się od zapłaty przez dłużnika, nawet jeśli przebywa on za granicą.

14.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z danym organem lub organizacją?

Z francuskim organem centralnym można skontaktować się listownie, telefonicznie lub pocztą elektroniczną:

Ministère de l'Europe et des affaires étrangères

Bureau de recouvrement des créances alimentaires

27, rue de la Convention

CS 91533

75732 Paris Cedex 15

Tel.: + 33 (0) 1 43 17 90 01

Faks: +33 (0)1 43 17 81 97

E-mail: obligation.alimentaire@diplomatie.gouv.fr

15 Jeżeli przebywam w innym państwie, a dłużnik przebywa w danym państwie członkowskim:

15.1 Czy mogę złożyć wniosek bezpośrednio do takiego organu lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

Jeżeli dłużnik zamieszkuje we Francji, a wierzyciel przebywa za granicą, wierzyciel **musi skontaktować się z organem centralnym w państwie, w którym zamieszkuje**. Organ centralny składający wniosek skontaktuje się następnie z francuskim organem centralnym (Biurem ds. Odzyskiwania Długów Alimentacyjnych przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych i Rozwoju Międzynarodowego, który podejmie środki konieczne do odzyskania długu.

Jeżeli wierzyciel posiada tytuł wykonawczy, może się również zwrócić bezpośrednio do komornika sądowego w celu odzyskania długu (bez konieczności zwracania się do organów centralnych). W takim przypadku nie może korzystać z pomocy organu centralnego.

Należy zauważyć, że w braku orzeczenia sądu zasądzającego alimenty organ centralny państwa członkowskiego składającego wniosek może przekazać wniosek o uzyskanie orzeczenia Biuru ds. Odzyskiwania Długów Alimentacyjnych w celu zasądzenia alimentów na mocy orzeczenia sądu francuskiego (załącznik VII do rozporządzenia (UE) nr 4/2009).

15.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z tym organem lub organizacją prywatną i jaką pomoc mogę uzyskać?

Z francuskim organem centralnym można skontaktować się listownie, telefonicznie lub pocztą elektroniczną:

Ministère de l'Europe et des affaires étrangères

Bureau de recouvrement des créances alimentaires

27, rue de la Convention

CS 91533

75732 Paris Cedex 15

Tel.: + 33 (0) 1 43 17 90 01

Faks: +33 (0) 1 43 17 81 97

E-mail: obligation.alimentaire@diplomatie.gouv.fr

Jeżeli wierzyciel ma zamiar skontaktować z komornikiem sądowym bezpośrednio, w zakładce „Znajdź komornika sądowego” („Trouver un huissier”) lub na stronie internetowej Krajowej Izby Komorników Sądowych (Chambre nationale des huissiers de justice) może znaleźć dane kontaktowe osób uprawnionych do wykonywania tego zawodu.

16 Czy dane państwo członkowskie związane jest Protokołem haskim z 2007 r.?

Tak.

17 Jeżeli dane państwo członkowskie nie jest związane Protokołem haskim z 2007 r., jakie prawo ma zastosowanie do roszczenia alimentacyjnego zgodnie z przepisami międzynarodowego prawa prywatnego? Jakie są odpowiednie przepisy międzynarodowego prawa prywatnego?

Nie dotyczy.

18 Jakie są przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach transgranicznych w UE zgodnie ze strukturą rozdziału V rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych?

Pomoc prawna może być pełna lub częściowa. Pomoc prawna jest przyznawana:

z urzędu – na rzecz dzieci w wieku poniżej 21 lat zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 4/2009;

w pozostałych przypadkach – jeżeli powód spełnia wymogi w zakresie sytuacji finansowej ustanowione w przepisach prawa (ustawa nr 91-647 z dnia 10 lipca 1991 r. o pomocy prawnej) oraz dekret nr 91-1266 z dnia 19 grudnia 1991 r.).

We Francji pomoc prawna obejmuje honorarium adwokata wyznaczonego w postanowieniu o przyznaniu pomocy prawnej do celów postępowania sądowego oraz honorarium komornika sądowego wyznaczonego w tym samym postanowieniu do celów postępowania egzekucyjnego.

Wnioski o pomoc prawną w sprawach dotyczących obowiązku alimentacyjnego podlegają takiej samej procedurze jak wnioski o pomoc prawną w innych sporach transgranicznych zgodnie z **dyrektywą Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r.**

Wierzyciel składa wniosek o pomoc prawną sporządzony w języku francuskim w Wydziale ds. Dostępu do Wymiaru Sprawiedliwości oraz Wspierania na rzecz Ofiar (Service de l'accès au droit et à la Justice et de l'aide aux victimes – SADJAV) mieszczącym się pod adresem:

Ministère de la Justice

Service de l'accès au droit et à la Justice et de l'aide aux victimes

Bureau de l'aide juridictionnelle
13, place Vendôme
75042 PARIS cedex 01
Tel.: 01 44 77 71 86
Faks: 01 44 77 70 50

19 Jakie środki przyjęło dane państwo członkowskie w celu zapewnienia wykonywania zadań opisanych w art. 51 rozporządzenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych?

Biuro ds. Odzyskiwania Długów Alimentacyjnych potwierdza wpłynięcie wniosku złożonego przez zagraniczny organ centralny wraz z załączonymi dowodami. Sprawdza kompletność akt, a także prawidłowość i możliwość wykorzystania dokumentów, w szczególności pism sądowych. Aby zapobiec wszelkim problemom związanym z egzekucją, biuro zwraca się do wnoszącego organu o wyjaśnienia lub inne wyciągi lub tłumaczenia wyciągów w stosownych przypadkach. Biuro ułatwia wszczynanie postępowań dotyczących wniosków określonych w art. 56, przekazując je właściwym miejscowo organom sądowym.

Biuro pomaga w ustaleniu miejsca pobytu dłużnika oraz ułatwia wyszukiwanie informacji dotyczących jego środków, kierując sprawę do prokuratora Republiki oraz wydziałów Generalnej Dyrekcji Finansów Publicznych (Direction Générale des Finances Publiques) zgodnie z art. 61, 62 oraz 63 rozporządzenia (WE) nr 4/2009.

Organ centralny ułatwia również zawieranie ugód, nawiązując bezpośredni kontakt z dłużnikiem i przekazując mu wnioski o dobrowolną zapłatę na rzecz wierzyciela za pośrednictwem organu centralnego państwa miejsca zamieszkania wierzyciela.

W przypadku niezawarcia ugody nadal istnieje możliwość wszczęcia sądowego postępowania egzekucyjnego, pod warunkiem że zagraniczne orzeczenie jest wykonalne we Francji. Biuro pozostaje w kontakcie z komornikami sądowymi, którym powierzono odzyskanie długu, w celu zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania egzekucyjnego.

Biuro systematycznie zwraca się o dokonanie przelewu bankowego.

W sprawach, w których należy ustalić pochodzenie dziecka w celu odzyskania należności alimentacyjnych, biuro informuje wierzyciela o organie właściwym do przeprowadzenia tego rodzaju postępowania.

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.



This webpage is part of an EU quality network

Ostatnia aktualizacja: 16/08/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.